

ÎNCHEIERE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca – Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Mocanu Serghei în pricina civilă la acțiunea lui Mocanu Serghei împotriva lui Coșciug Victor privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2015, prin care s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Mocanu Serghei și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Soroca din 24 iunie 2015, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

C O N S T A T Ă :

La data de 10 aprilie 2015 Mocanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Coșciug Victor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 100 euro (f.d. 6).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la data de 09 septembrie 2011 la intersecția străzilor Florilor și Studenților mun. Chișinău, Coșciug Victor, în calitate de conducător auto, a tamponat automobilul de model Mercedes cu nr. de înmatriculare IL AI 861, condus de Mocanu Serghei, deteriorând bara de protecție spate. Acest fapt a fost recunoscut și de pîrît prin înscrisul întocmit personal la locul accidentului. Pentru reparația automobilului a suportat cheltuieli în sumă de 100 euro, iar pîrîtul refuză benevol să recupereze prejudiciul.

Prin hotărârea Judecătoreiei Soroca din 24 iunie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 56).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 14 iulie 2015 Mocanu Serghei a depus apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate ca fiind neîntemeiată, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii integral (f.d. 59).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Mocanu Serghei, s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Soroca din 24 iunie 2015 (f.d. 79).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt ale litigiului, probele administrate fiind apreciate conform prevederilor art.130 CPC, emițînd o hotărîre legală, fiind respectat dreptul material și procedural.

Instanța de apel a constatat, că prin înscrisul din data de 09 septembrie 2011 Coșciug Victor s-a obligat să repare bara de protecție spate a automobilului de model Mercedes cu număr de înmatriculare IL AI 861 pe care l-a lovit, nespecificînd quantumul reparației în bani (f.d.5).

În sensul art. 1416 Cod Civil repararea prejudiciului poate avea loc prin mai multe moduri: autorul prejudiciului poate pune la dispoziția păgubitului un bun de aceeași calitate; poate repara bunul sau să compenseze integral prin echivalent bănesc.

Cuquantumul reparației prin echivalent bănesc se stabilește în funcție de întinderea prejudiciului.

Deci, pîrîtul prin recipisa din 09 septembrie 2011 a manifestat voința de a repara bunul. Reclamantul a solicitat compensarea prejudiciului cauzat printr-un echivalent bănesc în sumă de 100 euro fără a demonstra prin probe pertinente, concludente, admisibile întinderea prejudiciului.

Potrivit art. 118 alin 1 în colaborare cu alin. CPC *„fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate”*.

La caz, Mocanu Serghei, solicitînd încasarea prejudiciului material în mărime de 100 euro pentru repararea barei din spate a automobilului, nu a demonstrat prin probe prejudiciul material suportat la repararea automobilului, necătînd la faptul că instanța de judecată a acordat reclamantului termen pentru prezentarea probelor. Neprobarea pretențiilor a condiționat respingerea acțiunii.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din data de 13 octombrie 2015, Mocanu Serghei a depus recurs, prin care a solicitat casarea deciziei contestate și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii (f.d. 86).

În motivarea recursului, recurentul a menționat, că instanțele incorect au menționat că nu există probatoriu pentru admiterea acțiunii, ignorînd prevederile art. 123 alin. 6 CPC care indică că faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 13 octombrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 16 noiembrie 2015, recepționată de către recurent la data de 23 noiembrie 2015 (f.d. 83).

Recursul, depus la 05 ianuarie 2016 este depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Mocanu Serghei este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Mocanu Serghei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurentului, precum că potrivit art. 123 alin. 6 CPC la înaintarea pretențiilor față de Coșciug Victor nu are obligația de a proba pretenția privind încasarea sumei de 100 euro în cazul în care ultimul nu neagă acest fapt, nu poate fi reținut de instanța de recurs, ori Coșciug Victor conform recipisei (f.d. 5) s-a obligat să repare bara spate a automobilului de model Mercedes cu număr de înmatriculare IL AI 861 pe care la lovit, dar nu a estimat prejudiciul cauzat, iar Mocanu Serghei nu a probat întinderea prejudiciului.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mocanu Serghei inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mocanu Serghei împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2015 în pricina civilă la acțiunea lui Mocanu Serghei împotriva lui Coșciug Victor privind încasarea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas